

enig med ham i, nemlig at alle abnorme Inddivider skulle forsyrges af Staten — denne Anskuelse kunne vi vel alle dele —, men jeg skal dog bemærke til det ærede Medlem, at det forholdsvis vil være til lige stor Fordel for Verne, og maaske ogsaa Kjøbenhavn, som for Sylland, og det er jo desuden et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og jeg og mange Andre have behandlet tilstræffelig, til at vi vel kunne vide, at vi komme til at vente en rum Tid med at faae en saadan Lov gennemført. Jeg skal dog sige, at jeg har været meget glad ved den Velvillie, som i de senere Aar har været viist Sylland, navnlig med Hensyn til dets Kommunikationsmidlers Udvikling, eller som jeg ogsaa kan udtrykke mig ligeoverfor Jordens Produktionsevne, saaledes at denne stedse har været i Stigen. Jeg tror, at dette er den bedste Maade at hjælpe paa, nemlig indirekte at lade Produktionsevnen stige ved Kommunikationsmidlernes Udvikling, og det har ogsaa viist sig ved Toldindtægterne, at Syllands Udvikling er steget langt stærkere i de senere Aar end Vernes, naar vi da fradrage Kjøbenhavn, hvad jo er naturligt, da den er Stapelsted for hele Landet. Det er altsaa et Punkt, hvor jeg tror, at saavel den tidligere Regjerings Forslag som de, der ere fremkomne her fra Thinget, have ramt det Rette. Man vil altsaa ikke kunne sige, at jeg er imod selve Principet i Lovforslaget, thi jeg anerkjender, at Statens Eiendom skal stilles i Forhold til den private Eiendom, men heller ikke anderledes. — Med Hensyn til den meget omtalte § 14 maa jeg sige, at jeg ikke har de samme Bemærkninger at gjøre til den, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds havde, men jeg har nogle andre at gjøre. Der er nemlig foreslaaet, at der fra den beregnede Skatteindtægt skal fradrages for Kjøbenhavn 1,000 Kr., for Kjøbstæderne 750 Kr. og for Landet 500 Kr., der skulle være skattefri. Jeg vil ikke negte, at der bør være en vis Forskjel mellem Kjøbenhavn, Byerne og Landet, men jeg tror dog, at denne Skala hviler paa et noget forældet Standpunkt, at man vil stille Skalaen paa den Maade, som man her har stillet den. Det vil jo med andre Ord sige, at de Existentmidler, som skulle fordres til Livet paa Landet skulle kun være halv saa dyre som i Kjøbenhavn. Det kan have været rigtigt i det 18de Aarhundrede og i Begyndelsen af dette, men nu tror jeg ikke, at det er rigtigt længere. Jeg kunde nævne Priserne paa en hel Del Materiale til Bygningsvæsen, Tøbe og Klæder, hvorved man vilde komme til det Resultat, at Udgifterne i

det Væsentlige ere ens. Der er saa tid blevet anset her i Salen navnlig fra Svires Side over, at, naar Landmanden skal beregne sine Indtægter, sætter han dem for lavt, og jeg troev, at dette er rigtigt; men, naar man fra Lovgivningsmagtens Side vil fastslaa og bevise, at det, man bruger for at existere paa Landet, kun beløber sig til den halve Værdi af hvad man bruger i Kjøbenhavn, maa man finde sig i, at man paa Landet beregner sine Indtægter lavt. Ganske vist er der efter min Mening Noget, som gjør, at man maa have en vis Skala, efter hvilken man fradrager et større Beløb i Kjøbenhavn end paa Landet, og det er navnlig den stærke Efterspørgsel efter Leiligheder, idet Leilighederne derved blive dyrere i Kjøbenhavn end paa Landet, eller rettere dyrere i Kjøbenhavn end i Byerne og atter dyrere i Byerne end paa Landet. Men her er dog ogsaa et stort Spørgsmaal. Vil man tage andre Byer, der ere i rask Fremgang f. Ex. Aarhus, er det et Spørgsmaal, om det ikke er lige saa dyrt at leve der, naar man vil leve paa den samme behagelige Maade som i Kjøbenhavn. Jeg er tilbøielig til at tro det. Sæltfald har jeg hørt af Embedsmænd, at de nødig vilde flytte til andre Byer fra Kjøbenhavn. Og det samme Forhold kan man stille op for Landets Bedkommende. Jeg paastaar, at det er lige saa dyrt at leve i visse Egne paa Landet som i enkelte Byer. Jeg tror altsaa, at, naar man stiller Forholdet som her er gjort, staar man paa et noget forældet Standpunkt. Man kunde sætte Hundrede Kroners Forskjel, saa at det altsaa blev 1,000 Kr. for Kjøbenhavn, 900 for Byerne og 800 for Landet. Men som sagt, det er heller ikke her imod selve Principet, at jeg taler. — Med Hensyn til det, at vi skulle søge at faae saa mange af de Smaa i Samfundet til at have Interesse for Kommunen, kan jeg ikke negte, at det tiltaler mig, og jeg tror, at det for Stat og Kommune er en Støtte, at man jaar saa mange til at interessere sig for Kommunens Anliggender som muligt. Thi naar Bølgerne gaa høit, er det gjerne dem, der slet ikke have nogen Interesse for deres Kommune, dem, der paa en vis Maade staa udenfor baade de borgerlige Rettigheder og de politiske Pligter, der volde Uroen, og jo flere man altsaa kan faae indbragne under Kommunen, jo flere der kunde faae Interesse for den, desto bedre. Men hvorvidt Forslaget heldigt har gennemført denne Tanke, kan der reises Tvivl om, jeg skal ikke indlade mig derpaa, men jeg antager nok, at man kunde finde en heldigere og lettere Maade til at faae saamange som mulig ind